

Evankeliumi – Jumalan voima Room. 1:8-17

8. **Ensiksikin kiitän Jumalaani Jeesuksen Kristuksen kautta** teistä kaikista, koska teidän **uskostanne** kerrotaan kaikkialla maailmassa.

9. Jumala, jota **hengessäni palvelen julistaessani hänen Poikansa evankeliumia**, on minun todistajani, että muistan teitä lakkaamatta.

10. Anon aina rukouksissani, että minä jo vihdoinkin, **jos Jumala tahtoo**, pääsisin tulemaan teidän luoksenne.

11. Kaipaan nähdä teitä voidakseni antaa teille jonkin **hengellisen lahjan, että vahvistuisitte**,

12. tarkoitan, että me yhdessä ollessamme **virkestyisimme yhteisestä uskostamme**, teidän ja minun.

13. Minä en tahdo teidän, veljet, olevan tietämättömiä siitä, että olen monta kertaa päättänyt tulla luoksenne saadakseni jonkin **hedelmän myös teidän keskuudestanne** niin kuin muidenkin pakanoiden, mutta tähän asti minulla on ollut este.

14. **Olen velassa** sekä kreikkalaisille että barbaareille, sekä viisaille että tyhmille,

15. ja siksi olen omasta puolestani halukas julistamaan evankeliumia myös teille Roomassa asuville.

16. Minä en häpeä **evankeliumia**, sillä se on **Jumalan voima pelastukseksi jokaiselle, joka uskoo**, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle.

17. Siinä **Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon**, niin kuin on kirjoitettu: **"Vanhurskas on elävä uskosta."**

Mistä sinä kiität?

Millaisista asioista sinä kiität Jumalaa? Miksi uskovan kiitos Jumalaa kohtaan tapahtuu Jeesuksen Kristuksen kautta? Millaista on Jumalan palveleminen? Miten tulee tehdä tulevaisuuden suunnitelmia? Millaisia ovat hengelliset lahjat, joita uskovat voivat antaa toisilleen? Miksi uskovat ovat velassa? Miksi evankeliumia ei tarvitse hävetä? Millainen on Jumalan voima? Muun muassa näihin kysymyksiin antaa valoa Paavali kirjeensä alussa. Lyhyihin lauseisiin on ladattu hämmästyttävän paljon asiaa.

Uskon veljet ja sisaret

Paavaliille yhteys uskonystäviin oli luovuttamattoman tärkeätä. Hän pyrki läheiseen yhteyteen keskinäisen rukouksen, yhteisen Sanan harjoituksen ja keskinäisen kokemusten jakamisella. Kaikki ne tarvitaan voimaksi ja rohkaisuksi kristityn elämään ja kasvuun. Jos jätämme kristittyjen välisen yhteyden, olemme matkalla kohti uskon haaksirikkoa.

Vaikka Paavali ei vielä tuntenut henkilökohtaisesti Rooman seurakunnan uskovista kuin muutamia, hänelle lähtökohta yhteyden rakentamiseen oli kiitosrukous siitä, että Jeesus Kristus oli evankeliumin voimalla herättänyt heissä kaikissa vilpittömän uskon. Hän oli saanut viestejä Roomasta ja kuullut heidän uskostaan. Mutta on tärkeätä huomata, että Paavali ei kiittänyt heitä itseään vaan Jumalaa uskon syntymisen ihmeestä. Edelleen hän ei kiittäessään Isää Jumalaa voinut sivuuttaa sitä tosiasiaa, että ilman Jeesuksen sovitusuhria Golgatalla ja ylösnousemuksen voittoa ei olisi ollut evankeliumia eikä näin ollen myöskään Rooman kristittyjen uskoa siihen. Kiittäessään uskoon tulleista hän antoi samalla kunnian Jeesukselle Hänen pelastusteostaan.

Kiitos toisista uskovista

Meilläkin on kaikki syy kiittää Jumalaa siitä, että ympärillämme tai jossain kaukana lähetyskentillä on uskovia. Kun niin teemme, saamme antaa joka kerta ylistyksen Jeesukselle Kristukselle, Heidän Pelastajalleen. Paavali rukoili Rooman uskovien puolesta säännöllisesti. Samoin mekin saamme uskollisesti rukoilla muille uskoville kasvua, siunausta ja ennen kaikkea syvenevää Kristuksen tuntemista. Rukouksemme saamme aloittaa kiittämällä siitä suunnattomasta lahjasta, jonka kanssasisaremmme ja veljemme ovat saaneet uskoessaan Vapahtajaan. Heidän saamansa pelastus on käsittämättömän suurta Jumala armoa emmekä voi siitä liikaa Herraa kiittää silloinkin, kun joudumme näkemään uskovissa monia puutteita ja lankeemuksiakin.

Paavalikin oli hyvin tietoinen siitä, ettei Rooman kristittyjen elämä ollut suinkaan joka suhteessa täydellistä. Hän tiesi, että he tarvitsivat vahvistumista uskossaan. Hän tiesi myös, että hän voisi antaa heille hengellisiä lahjoja, jotka virvoittaisivat heitä. Meidänkin on hyvä tiedostaa, että kokoontumisemme jumalanpalveluksiin ja yhteisiin Sanan tutkisteluihin ja rukoukseen emme tee sitä vain omaksi rakentumisksemme vaan myös muita varten. Yhdessä oleminen ja yhteinen jakaminen on toinen toistemme palvelua.

Matkasuunnitelmia

Mitähän Paavali mahtoi tarkoittaa, kun hän toivoi saavansa jonkun hedelmän Rooman seurakunnankin keskuudesta? Kirjeen lopussa hän kertoo matkasuunnitelmistaan lisää:

Olen jo monta vuotta halunnut tulla luoksenne, jos joskus matkustan Espanjaan. Toivon, että sitä kautta matkustaessani voisin nähdä teidät ja että te varustaisitte minut matkalle eteenpäin, kunhan ensin olen saanut vähän nauttia seurastanne. Nyt kuitenkin matkustan Jerusalemiin viemään avustusta pyhille, ... (15:23-25)

Matkasuunnitelmia tehdessään Paavali tiesi aiemman kokemuksensa perusteella, että Jumala voi kesken kaiken muuttaa suunnitelmamme. Meitä ei toki kielletä tekemästä suunnitelmia ja niiden edellyttämiä valmisteluja, mutta meillä tulee olla sillä tavalla avoin mieli, että annamme Herran sotkea suunnitelmamme milloin tahansa. Siksi Paavali lisää: *Anon aina rukouksissani, että minä jo vihdoinkin, jos Jumala tahtoo, pääsisin tulemaan teidän luoksenne. (10)* Kun Jumala muuttaa suunnitelmat tai vie kiertotietä eteenpäin, Hänellä on siihen hyvät syyt. Paavali pääsi kyllä Roomaan, mutta vankina kolmen vuoden kuluttua. Vapaaksi päästyään hän pääsi myös Espanjaan viemään sinne evankeliumia.

Hedelmä

Paavali toivoi siis näkevänsä, miten Pyhä Henki synnyttää vauraan Rooman seurakunnan uskovissa halun tukea lähetystyötä ja Jerusalemin köyhyydessä eläviä uskovia. Kysymys ei ole siitä, että Paavali olisi ollut rahankeruu matkalla Roomaan, vaan siitä, että halusi nähdä millaista käytännöllistä hedelmää Pyhä Henki uskovien elämässä saa aikaan.

Toisaalta Paavali odotti vielä suurempaakin hedelmää Roomassa käynniltään. Hän halusi, että se evankeliumi, jota hän julisti saisi synnyttää uusia ihmisiä uudesti ja hän saisi nähdä pelastettuja hedelmänä evankeliumin työstä Roomassa. Se, että Paavali korostaa tämänkin hedelmän tulevan heidän keskuudestaan viittaa siihen, että seurakunta ja sen keskuudessa vallitseva yhteys on se paikka, jossa Pyhä

Henki voi evankeliumin sanan voimalla pelastaa vielä uskosta osattomia. Seurakunnan keskinäinen rakkaus on se kaikupohja, jolta sanaa tulee julistaa ja jonka keskellä Jumala tekee pelastavaa työtään.

Jumalan palveleminen

Kun menemme jumalanpalveluksiin, teemme sen siksi, että Jumala palvelee niissä omiaan evankeliumin sanalla. Sillä vain evankeliumin voimalla uskova jatkaa vaelustaan. Evankeliumilla palveltu seurakunta saa sitten saamansa armon kautta alkaa myös palvella Jumalaa: *Jumala, jota hengessäni palvelen julistaessani hänen Poikansa evankeliumia... (9)* Suurinta ja parasta palvelua, mitä voimme Herraa kohtaan osoittaa, on evankeliumin julistaminen. Paavali käyttää ”palvelemisestä” sanaa, jonka voi yhtä hyvin kääntää ”palvonnaksi”. Julistaessamme evankeliumia palvomme samalla Jumalaa. Ei ole nimittäin suurempaa ja ihmeellisempää sanomaa kuin se, että Jumala tuli Jeesusessa ihmiseksi ja sovitti syntimme Golgatalla ja kukisti Saatanan ja synnin vallan ylösnousemuksellaan. Joka kera kun avaamme suomme kertoaksemme tämän hyvän sanoman, saamme myös hengen silmin katsella evankeliumissa ilmoitettuja tapahtumia ja ylistää niistä Jumalaa.

Evankeliumin velka

Olen velassa sekä kreikkalaisille että barbaareille, sekä viisaille että tyhmille, ja siksi olen omasta puolestani halukas julistamaan evankeliumia myös teille Roomassa asuville. (14-15)

Miksi Paavali ole velassa? Entä olemmeko mekin yhä velkaa kaikille niille, jotka eivät ole vielä kuulleet evankeliumia? Kyllä niin on, sillä se evankeliumi, joka on meille uskottu, on kuin valtava pääoma, joka ei kuulu vain meille vaan myös jokaiselle ihmiselle maailmassa. Vasta sitten, kun evankeliumi on jaettu kaikille, pääsemme vapaaksi velasta. Evankeliumilla on sellainen ominaisuus, että se ei vähäisimmiskään määrin vähene, kun sitä jaetaan muille. Se on samanlainen elämän leipä, kuin se, mitä Jeesus jakoi yli 5000 miehelle. Sitä mukaan kuin hän mursi leipää, se vain lisääntyi. Jakaessamme elämän leipää, evankeliumin sanaa muille, meidän kannattaa aina ensin itse haukata siitä pala oman sydämemme voimaksi.

Korostaessaan velkaansa Paavali korostaa, että evankeliumi kuuluu kaikille ja kaikenlaisille ihmisille. Se on yleispätevä sanoma, jonka voi ymmärtää yhtä hyvin korkeasti koulutettu kuin pieni lapsikin. Siksi meillä ei ole oikeutta rajoittaa sitä vain tietynlaisille ihmisille. Sitä on julistettava jokaiselle ihmiselle myös ikäkauteen katsomatta.

Luovan sanan voima

Minä en häpeä evankeliumia, sillä se on Jumalan voima pelastukseksi jokaiselle, joka uskoo, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle. (16)

Evankeliumi on Jumalan voima. Sen voima on paljon suurempi kuin Jumalan luovan Sanan voima. Sanallaan Jumala loi koko maailmankaikkeuden, tämän planeetan ja meidät kaikki. Luovan Sanan voima ylittää minun pienet aivoni, se on käsittämättömän suuri.

Oli 6. elokuuta 1945, kun Hiroshiman keskustaan pudotettiin tuhannen kilon pommi. Vain 100 grammaa ainetta muuttui energiaksi ja 100 000 miestä kuoli ja Hiroshiman

keskusta tuhoutui täysin. Vain 100 grammaa ainetta sisältää niin valtavan määrän energiaa. Entä sitten miljoonat tähdet ja galaksit. Kyllä, Jumalan voima on ääretön ja paljon yli ymmärryksemme. Kuitenkin evankeliumin voima on paljon suurempi. Maailmankaikkeuden muodostamiseen riitti Jumalan luova sana. Pelastaakseen syntisen ihmisen Jumalan oli kuitenkin tultava ihmiseksi, Jumalan oli kärsittävä syntiemme rangaistus ja tuhattava kuolema Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksella. Siksi evankeliumin voima on äärettömän paljon voimakkaampi kuin Jumalan luova sana. Se on varsinainen Jumalan voima.

Vain aito evankeliumi pelastaa

Evankeliumilla on voima pelastaa syntiset. Korinttilaiskirjeessä Paavali sanoo, että uskovat olivat kuulleet evankeliumin, ottaneet sen vastaan ja seisoivat nyt sen sisällä. Pitämällä tiukasti kiinni evankeliumin sanasta juuri sellaisena kuin Paavali oli sen julistanut, he saivat lopullisen pelastuksen Jumalan kirkkaudessa. Paavali tiesi, että oli olemassa vääriä evankeliumeja, jotka kielsivät Jeesuksen Kristuksen ruumiillisen ylösnousemuksen, ja hän varoitti, että noilla erilaisilla evankeliumeilla ei ole voimaa pelastaa ketään ja että niihin uskomisen on turhaa. On vain yksi pelastava evankeliumi ja vain sillä evankeliumilla on Jumalan voima.

Pietari puolestaan julisti evankeliumin Korneliuksen kotikokouksessa seuraavasti: *Hän (Jumala) lähetti sanan Israelin lapsille julistaen **evankeliumia rauhasta**, joka tulee Jeesuksen Kristuksen kautta, hänen, joka on kaikkien Herra. Te tiedätte tuon sanoman, joka lähti Galileasta ja levisi koko Juudeaan sen kasteen jälkeen, jota Johannes saarnasi. Te myös tiedätte, kuinka Jumala oli voidellut Pyhällä Hengellä ja voimalla nasaretilaisen Jeesuksen, hänet, joka kulki paikasta toiseen, teki hyvää ja paransi kaikki Paholaisen valtaan joutuneet, sillä Jumala oli hänen kanssaan. Me olemme kaiken sen todistajia, mitä hän teki juutalaisten maassa ja Jerusalemissa. Hänet he ripustivat puuhun ja surmasivat. Mutta Jumala herätti hänet kolmantena päivänä ja antoi hänen ilmestyä, ei kaikelle kansalle vaan Jumalan ennalta valitsemille todistajille, meille, jotka söimme ja joimme hänen kanssaan sen jälkeen kun hän oli noussut kuolleista. Hän käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, että hänet Jumala on asettanut elävien ja kuolleiden tuomariksi. Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo häneen, saa synnit anteeksi hänen nimensä kautta." (Ap.t. 10:36-43)*

Paavali taas tiivistää evankeliumin neljään lauseeseen:

1. Kristus kuoli syntiemme tähden kirjoitusten mukaan.
2. Hänet haudattiin.
3. Hänet herätettiin kuolleista kolmantena päivänä Raamatun mukaan.
4. Hän ilmestyi apostoleille ja yli viidellesadalle veljelle.

Evankeliumi on vain neljä lausetta, ja se on sanoma, jolla on selvä sisältö. Miten voit sanoa, että noilla lauseilla on jokin erityinen voima tai voima? Kuka tahansa voi sulkea korvansa tai silmänsä näiltä lauseilta, eikä niillä ole pienintäkään vaikutusta häneen. Kukaan ei voi vastustaa Jumalan luovaa sanaa, mutta on miljoonia ihmisiä, jotka ovat torjuneet evankeliumin. Missä on sen voima?

Evankeliumin heikkous

Jeesus tunnisti vaikeutemme tässä kohtaa, kun hän puhui vertauksen kylväjästä. Hän osoitti, että evankeliumilla on samanlainen voima kuin siemenellä. Noin kaksi

vuosikymmentä sitten jotkut tiedemiehet tekivät Egyptissä löydön. He löysivät hie-
kasta vehnän siemeniä ja pystyivät ajoittamaan ne. Siemen oli ainakin 2000 vuotta
vanha. Sitten he laittoivat osan siitä hyvään maahan, ja siitä kasvoi uutta vehnää.
Evankeliumin voima ei ole muuttunut. Se tarvitsee kuitenkin maaperän, jonka sydän
on avoin ottamaan sen vastaan. Silloin se voi pelastaa ja muuttaa ihmisiä ja antaa
heille iankaikkisen elämän.

Jumalan valinta

Mutta miksi noilla neljällä lauseella on niin valtava voima? Yksinkertaisesti siksi, että
Jumala itse on valinnut juuri tämän sanoman kantamaan voimaansa. Jeesus Kristus
on valinnut evankeliumin aasikseen, jolla hän haluaa ratsastaa jokaiseen avoimeen
sydämeen aivan, kuten aasi kantoi hänet Jerusalemiin. Evankeliumin kautta, evan-
keliumin sisällä, evankeliumin päällä Jeesus astuu uskovan persoonallisuuden kes-
kukseen ja kantaa mukanaan kaikki evankeliumiin sisältyvät siunaukset:

1. Kristuksen kuoleman vuoksi evankeliumi kantaa sinulle kaikkien syntiesi anteek-
siantamuksen.
2. Jeesus kuoli sinun kuolemasi ja hänet haudattiin. Se tarkoittaa, että hauta on us-
kovalle pyhä paikka. Uskovan kuolemassa ei ole enää rangaistusta, vaan se on
portti ylösnousemusruumiiseen. Kristityt eivät kuole, vaan he nukahtavat.
3. Koska Jeesus herätettiin kuolleista, sinulle annetaan iankaikkinen elämä.
4. Evankeliumin sanan kautta voit nähdä ylösnousseen Kristuksen kirkkauden. Hän
ilmestyy sinulle sanassaan.

Olin lähetystyössä Japanissa, koska evankeliumilla on nykyään sama voima kuin
kirkon alussa ja suurten herätysten päivinä. Lähetystyö ei ole mitään muuta kuin
evankeliumin sanan jakamista. Yksikään lähetystyöntekijä ei ole koskaan pystynyt
pelastamaan ketään, mutta evankeliumin sana on toistuvasti osoittanut voimansa
pelastamalla ihmisiä.

Häpeätkö evankeliumia?

Paavali sanoi: *”Minä en häpeä evankeliumia...”* (16) Mutta miksi maailman suuren-
moisinta uutista voisi ylipäänsä hävetä? Paavali ei tällä viittaa siihen häpeään, joka
tulee evankeliumin julistamisen vuoksi. Hän haluaa sanoa, että evankeliumin sisäl-
lyksessä ei ole mitään hävettävää, vaikka luonnollinen ihminen loukkaantuukin sii-
hen.

Luonnollinen ihminen myöntää kyllä, että hän on sellaisenaan kelpaamaton Juma-
lalle, voimaton elämään oikein. Siksi hän pyytää apua Jumalalta. Kun hän tuntee it-
sensä syntiseksi, hän saattaa pyytää Jumalalta armoa, niin että hänen luontonsa
paranisi ja että hän kykenisi itse elämään Jumalan tahdon mukaan. Hänelle armo
merkitsee sitä, että Jumala hyväksyy synnynnäisen luonnon syntisyyden, koska hän
ei halua tulla tuomituksi. Luonnollinen uskonnollisuus on siis tekojen tie, jolla ihmi-
nen yrittää pärjätä, kun Jumala häntä sopivasti auttaa.

Evankeliumi taas todistaa, että ihminen ei voi parantaa vanhaa luontoaan. Se pitää
hylätä. Vanha ihminen tuomitaan, oma vanhurskaus ja oma itse keskipisteenä hylä-
tään. Ihminen ei ole vain suuri syntinen vaan kadotettu, kulkemassa kohti Jumalan
tulua. Jumala ei hyväksy luontoamme. Kristuksen evankeliumin tähden Jumala hy-
väksyy meidät, kun tuomitsemme synnin elämässämme ja syntisen lihamme. Evan-

keliumi on tuomio omalle vanhurskaudelle, omille mahdollisuuksillemme. Sen sijaan evankeliumi antaa kokonaan uuden vanhurskauden ja uuden elämän, jonka Jeesus kärsimällä ja kuolemalla hankki meitä varten. Kristityksi tuleminen maksaa kaiken, mitä itessämme olemme. Uskon tiellä Jeesus tekee kaiken puolestamme ja me vain otamme sen vastaan.

Pelastuksessa annettu vanhurskaus merkitsee täydellistä vapautusta synnistä ja kaikesta, mitä se tuo mukanaan. Vanhurskautetun ei tarvitse pelätä tuomion päivänä mitään, sillä Jeesuksen täydellinen elämä on luettu hänen elämäkseen ja Jeesukselle on luettu kaikki hänen syntinsä ja ne ovat saaneet oikeudenmukaisen tuomion Golgatan ristillä. Evankeliumi kautta meillä on pääsy Jumalan yhteyteen, Jumalan lapseksi ja Jumalan kirkkauden omistamiseen. Kristuksessa olemme vapaat rangaistuksesta, täydellisen pyhät ja tahrattomat.

Suhteesi evankeliumiin

Millainen on suhteesi evankeliumiin, sellainen on suhteesi Jumalaan. Millainen on sydämesi asenne Jeesuksen työhön Golgatan ristillä ja Hänen ylösnousemukseensa, sellainen on suhteesi Jumalaan. Evankeliumi on Jumalan voima pelastukseksi, ei siis Hänen olemuksellinen voimansa, joka näkyy muun muassa luomisteoissa. Evankeliumi on sanoma ansaitsemattomasta armosta.

Jumalan vanhurskaus

Siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon, niin kuin on kirjoitettu: "Vanhurskas on elävä uskosta." (17)

Evankeliumi paljastaa meille Jumalan vanhurskauden, jota ilman emme voi kestää Jumala edessä. Laki vaatii meiltä täydellistä vanhurskautta kelvataksemme Jumalalle, mutta laki ei kykene sitä antamaan. Jos lain tietä yrittää sen saavuttaa, joutuu väistämättä epätoivoon, sillä ihminen ei voi syntistä luontoaan muuttaa, vaikka kuinka yrittäisi. Omien mahdollisuuksiensa kanssa vararikkoon joutuminen, jonka laki kykenee saamaan aikaan, on hyvä asia, sillä se voi pakottaa meidät etsimään apua evankeliumista. Evankeliumi kertoo sen, että Jumala itse lahjoittaa meille sen täydellisen vanhurskauden, jota Hän itse ja laki vaatii.

Uskon vanhurskaus on siis vastakkainen omin teoin saavutettavalle lain vanhurskaudelle. Evankeliumin tarjoaman uskon vanhurskauden saavuttamiseen ihmisessä itessään ei ole mitään omaa perustetta tai syytä. Se perustuu yksinomaan Jumalan yksipuoliseen armoon, Jeesuksen elämään ja kuolemaan puolestamme. Sen ihminen saa, kun hän turvaa ja luottaa evankeliumin lupaukseen eli ottaa evankeliumin uskossa vastaan.

Uskon vanhurskauden saaminen tapahtuu niin, että Jumala lukee hänet vapaaksi kaikesta synnistä ja lukee Jeesuksen vanhurskauden hänen hyväkseen. Ihminen asetetaan ikään kuin Kristuksen sisään, niin että Isä Jumala katsellessaan meitä näkee vain Kristuksen täydellisen kirkkauden. Se si siis perustu siihen muutokseen, joka meissä tapahtuu, vaan ainoastaan ja pelkästään Jeesuksen sovitustyöhön. Samalla hetkellä, kun ihminen uskossa ottaa vastaan vanhurskauden lahjan, tapahtuu myös Pyhän Hengen saaminen eli uudesti syntyminen. Sen seurauksena ihmisessä alkaa pyhittävä eli meitä muuttava tapahtumasarja, prosessi, joka kestää läpi koko elämämme aina ruumiin ylösnousemukseen asti. Vasta kirkastumisessa pääsemme

vapaaksi synnistä, mutta kaiken aikaa uskova on Kristuksessa ja Jumalan silmissä täydellisen vanhurskas.

Evankeliumi ja usko

Evankeliumi ei ole mitä tahansa puhetta Jumalan rakkaudesta syntisiä kohtaan. Hyssyttely, jossa ei paljasteta synnin kauhistuttavuutta, vahvistaa vain ihmisen matkaa kohti kadotusta. Evankeliumi on aivan tietty sanoma, jonka Jeesus tiivistää näin:

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainutsyntyisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. (Joh. 3:16)

Evankeliumin ehto on usko, mutta ei niin, että ihmisellä pitäisi olla usko ensin ja sitten hän voisi ottaa vastaan evankeliumin. Päin vastoin evankeliumin sanassa Jeesus Kristus lähestyy ihmistä, osoittaa oman rakkautensa ja pelastustekonsa ja tarjoaa itsensä vapaana lahjana vastaan otetavaksi. Usko syntyy, kun avaamme sydämemme evankeliumin sanalle ja kätkemme itsemme sen lupauksen turviin. Epäusko ei ole suinkaan jonkinlaista uskon puutetta vaan tietoista evankeliumin sanan torjuntaa. Se on pohjimmiltaan itseriittoisuutta ja ylpeyttä: "Tulen kyllä toimeen ilman evankeliumiakin!"

Kristuksen vanhurskauden lahjan vastaanottaneen eli uskoneen elämä tapahtuu siten toistuvasti saman evankeliumin vastaan ottamisena, koska evankeliumi on Jumalan voima ei vain pelastumiseen vaan myös päivittäiseen uskossa elämiseen aina lopulliseen voittoon asti. Siksi "vanhurskas elää uskosta".

Daikichin tie

Kerron lopuksi esimerkin evankeliumin pelastavasta voimasta erään japanilaisen rouvanelämässä. Hänen nimensä oli Sayo Daikichi. Hän kuoli 41-vuotiaana vatsasyöpään.

Ensi kerran tapasin hänet noin seitsemän vuotta sitten Tokushiman keskussairaalaan pari-kolme viikkoa ensimmäisen syöpäleikkauksen jälkeen. Hänen veljensä vaimo oli silloisen seurakuntamme jäsen ja oli kertonut minulle hänestä. Lääkärit olivat kertoneet japanilaiseen tapaan vain omaisille sairauden laadun ja sen, että syöpä oli levinnyt jo niin pahasti, että hänellä olisi korkeintaan vuosi elinaikaa. Tiesin sen ja odottaessani sairaalan aulassa hänen tuloaan mietin kuumeisesti, mitä minun pitäisi hänelle puhua. Tiesin, että hän ei ollut kristitty eikä käynyt juuri koskaan kirkossa.

Kun hän astui luokseni, hämmästyin, sillä hän kertoi minulle kohdanneensa Jeesuksen Kristuksen. Veljensä vaimon kehotuksesta hän oli vuotta aikaisemmin pannut ainoan lapsensa, kristilliseen lastentarhaan, vaikka hän itse ei kirkossa käyntykään. Edellisenä jouluna tytär oli sitten joutunut joulunäytelmässä esittämään enkelin osaa. Hänen vuorosanansa kuului:

"Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. Ja tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaamassa." (Luuk. 2:10-12)

Äiti harjoitutti sanoja niin usein, niin että hänkin oppi ne ulkoa. Näytelmä meni mukavasti ja asia unohtui, kunnes hänen kuntonsa alkoi horjua muutama kuukausi myöhemmin ja hän joutui tutkimuksiin ja lopulta lääkärit päättivät, että on suoritettava leikkaus. Leikkausta edeltävänä iltana hänen sydäntään ahdisti pelko ja levottomuus. Mutta yllättäen ulkoa opittu jouluevankeliumi muistui hänen mieleensä ja sanoin kuvaamattomalla voimalla Jumalan Henki vakuutti hänelle: "Älä pelkää". Ja yli ymmärryksen käyvä Jumalan rauha täytti hänen sydämensä. Hän tajusi, että hän oli kohdannut Jeesuksen.

Runsaan kuukauden kuluttua hän pääsi sairaalasta ja alkoi innokkaasti käydä kirkossa, aloitti kasteopetuksen. Hänet kastettiin seuraavana jouluna. Joka kerta tavatessamme keskustelimme taivaasta ja Herran valmistamasta lopullisesta pelastumisesta ruumiin ylösnousemuksessa.

Neljä vuotta kului ja sitten syöpä uusiutui. Hänelle suoritettiin toinen leikkaus. Hän alkoi tekemään käytännöllisiä valmisteluja kuolemansa varalta. Hän laati testamentin, jossa hän toivoi, että hänen miehensä ja tyttärensäkin tulisivat pelastuksesta osallisiksi ja samaan taivaaseen kuin hänkin.

Puolivuotta kului ja hän joutui kolmannen kerran sairaalaan. Nyt todettiin, että sairaus oli levinnyt jo niin laajalle, että korkeintaan viikko olisi elinaikaa jäljellä. Nyt oli sitten loppu suoralla.

Ensimmäinen viikko sujui aivan hämmästyttävän sydämen rauhan vallitessa. Kun syöpäosaston monet potilaat rukoilivat epätoivoissaan epäjumalia, hänellä oli rauha. Mutta kun toinen viikko alkoi, tapahtuikin romahdus. Usko alkoi horjua, piinallisia kysymyksiä nousi esiin, ja joitakin selvittämättömiä asioita jälkeen jäävien ihmisten kanssa pulpahti esiin. Sielunvihollinen teki viimeisen rajun hyökkäyksen Jeesuksen omaa vastaan viimeisissä kiusauksissa. Kolme päivää hän oli tajuttomana ja hetkeksi hänen sydämensäkin pysähtyi, mutta hänet saatiin elvytetyksi uudelleen eloon. Tuona aikana hän kuitenkin alkoi yllättäen laulaa kovalla äänellä ylistystä Herralle. Hän palasi sitten tajuihinsa, ja kertoi, että Herra oli näyttänyt hänelle taivaan. Hän kertoi myös miten sanoin kuvaamattoman todellinen ja ihmeellinen taivas oli. Kaikki epäilyt haihtuivat ja rauha palasi hänen sydämeensä. Kun kaikki näytti romahtavan, Jumala näytti hänelle taivaan.

Hän sai vielä noin puolen vuoden jatkoajan ja kaksi viikkoa ennen hänen kuolemaansa hänen miehensä ja tyttärensä kastettiin hänen potilashuoneessaan.

Entä sinä?

Miten on sinun laitasi? Oletko sinä jo ottanut vastaan sanoman siitä Jeesuksesta Kristuksesta, joka eli täydellisen ja synnittömän elämän sinun puolestasi ja joka kärsi ristillä kuoleman sinun syntiesi rangaistuksena, jotta sinä saisit kaiken anteeksi? Hän nousi myös ruumiillisesti ylös haudasta, voitti kuoleman vallan, jotta sinäkin saisit lopulta uuden ylösnousemusruumiin. Ellet vielä ole tätä suunnattoman suurta lahjaa ottanut vastaan, tänään se tarjotaan sinulle. Ota vastaan evankeliumin sana, tuomitse kaikki omat tiesi ja yrityksesi ja omista Jeesuksen vanhurskauden lahja. Kaikki on valmista sinua varten. Evankeliumi on Jumala voima, joka pelastaa sinut ja antaa sinulle uuden elämän Jeesuksen seurassa.

Jos tunnet jo Jeesuksen omana Vapahtajanasi ja Herranasi, omista tänäänkin uudestaan evankeliumin lahja omalle kohdallesi. Siinä on sinulle uusi voima tämän päivän vaellukseen kohti Isän kotia taivaassa.